

[Krarup.]

Derimod er jeg ikke helt enig med det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen i hans Bemærkning om, hvem der har det værst, enten det mindre Landbrug, der i disse Aar har staaet over for Produktionsindskrænkninger, eller det større Landbrug, der skulde aflevere Korn. Vi maa alligevel huske paa — saaledes ser jeg i hvert Fald paa det —, at det mindre Landbrug fik 1 Mill. Tdr. Korn til rimelig Pris, 27½ Kr. pr. Td; det var sikret de mindre Landbrugere, saa at de nogenlunde kunde holde Produktionen oppe. Derimod er Forholdet for det store Landbrug dette, at 40 pCt. af de store Gaarde maatte klare sig med det, vi kalder at tage Forbehold, det vil sige, at vi skulde prøve at køre vor Bedrift igennem med Tilskud af Korn, 13 Tdr. til hver Arbejdshest — man maatte fodre Hestene paa en helt anden Maade, med Roer og Kartoffler —, med et Tilskud for hver Ko paa 300 kg Korn og 50 kg til hvert Moderfaar, og med fornøden Saasød; altsaa med meget nedskaarne Rationer skulde vi prøve at køre igennem. Det var ikke let, jeg tror, det har knebet mest for det store Landbrug. Og man skal huske, at den Mængde Korn, de 7 Mill. Tdr., der Aar efter Aar er udskrevet, hovedsagelig er kommet fra det store Landbrug. Hvis der her i Landet er 200 000 Landbrugsejendomme — Antallet ligger deromkring —, har, tror jeg, 4 400 Landbrug over 50 000 Kr.s Grundværdi, og de har afleveret 37 pCt. af Kornet, det vil sige, at Kornudskrivningen er samlet paa et Faatal af Ejendomme. Men vi Landmænd er Optimister og siger: det gik i de Aar, saa haaber vi, det ogsaa gaar i de Aar, som kommer.

Jeg takker den højtærede Landbrugsminister for Bekræftelsen paa, at man kan bruge noget Rugmel, noget Brødkorn til en Eksport, hvad nogle sætter Pris paa. Men jeg beklager, hvis jeg ikke har udtrykt mig tilstrækkeligt tydeligt, idet der egentlig i mit Spørgsmaal var en anden Del, som gik ud paa, om de, der ønsker at erhverve sig Rugmel til disse Varer, kan faa det til den gængse Pris, eller om de vedblivende skal svare en Afgift af 15 Kr. til Statens Kornkontor, altsaa en Eksportafgift. Det forekommer mig nemlig noget urimeligt. Vi har jo ogsaa andre Eksportvarer, vi har f. Eks. Øl, og den Byg, der bliver brugt til det Øl, vi eksporterer — nu er det ikke fordi, det er store Eksportkvanta, det drejer sig om, hverken Øllet eller de Varer, man laver af Mel —, men den Byg, der bliver købt af Bryggerierne til Øl til Eks-

port, faar de uden denne Eksportafgift paa 15 Kr., saa jeg synes, der er lidt urimeligt i, at de, der laver Knækbrød, eller hvad de nu finder paa, altsaa Varer af Brødkorn, skal svare disse 15 Kr. Jeg vilde gerne, det kunde blive lavet om.

Oluf Johansen: Paa eet Omraade bliver der ingen Uenighed mellem det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen og mig. Naar nemlig det ærede Medlem Hr. Krarup fortæller, at det større Landbrug i alle disse Aar har haft det daarligere end det mindre Landbrug, saa bliver der ingen Uenighed mellem det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen og mig i Vurderingen af denne Paastand. Det hele ligger klart ifølge Regnskabstallene, og det er jo Krabater, som man nu engang maa tage Hensyn til. Man har opstillet det skematisk med Kurver for de forskellige Størrelsesgrupper inden for Landbruget, og disse Krigsaars Regnskaber har vist en stigende Linie i Forhold til Landbrugs Størrelse, altsaa med de bedste Regnskabsresultater, jo større Landbruget var, daarligere, jo mindre Landbruget var. Det er en Kendsgerning, som man ikke kan komme udenom, og hvad enten man finder ud af, at der er visse Produktionsgrene inden for det større Landbrug, som i Kraft af dette Landbrugs Opbygning kan være urentable eller ej, saa er det nu alligevel det større Landbrug, som har givet Skejser i disse Aar. Jeg tænker paa saadanne Ting som Hestepriserne, jeg tænker paa Frøavl. Jeg ved, at der er større Landmænd som har været saa interesseret i Frøavl, at de har købt det, de skulde bruge til Ombytningskorn, for at udvide deres Frøproduktion. Altsaa, denne Produktion har været saa rentabel og saa værdifuld, at disse Landmænd har købt sig fri for Afleveringspligten til Frihandelskornpriser, og saa er de store Landbrugere ikke helt paa Gulvet.

Derimod er der et andet Spørgsmaal, som det synes at volde lidt Vanskelighed for det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen og mig at finde hinanden i, og det er, naar disse i bedste Fald faa Tusind Tons — i uheldigste Tilfælde slet ingenting — diskuteres lidenskabeligt. Grundlaget for denne Drøftelse er, at det ærede Medlems Parti ikke denne Gang har fulgt den hidtidige Linie i Kornlovgivningen og anerkendt Forligsforslagene saadan som tidligere Aar. Man kan mene, hvad man mene vil om det ene og det andet i Kornloven, men hvis vi skulde være sprunget fra hvert Aar, havde vi ved tidligere Lejligheder faaet en ganske anden Korndiskussion